

Jak vzpomínají na divadlo bývalí studenti

DANA BENEŠOVÁ

Původně jsme zkoušeli představení s názvem Sborovna a neplánovalo se, že by divadlo fungovalo dál. A teď lze říci, že hraje již 10 let a za tu dobu se mu podařilo rozesmát spousty diváků a nám získat nové přátele. Já budu nejvíce vzpomínat na hezké chvíle na jevišti, a na ty momenty, kdy se nám podařilo se několikrát „odbouchnout na scéně“ a rozesmát se navzájem.

MONIKA ŠŤASTNÁ

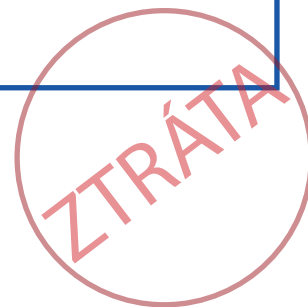
První, co mě napadne, když se řekne studentské divadlo D3, je jednoznačně komedie Dámský krejčí. Komedie, která měla i přes několik změn v obsazení takový úspěch, že měla několik repríz. Při všech představeních měli diváci úsměv od ucha k uchu a na konci nás potěšili potleskem ve stoje. Hrát ve studentském divadle nebyla jen dřina při zkouškách, ale hlavně zábava, kterou jsme s ostatními studenty a naším „vedením“ zažívali. Věřím, že všichni s úsměvem vzpomínáme nejen na přespání ve škole v rámci celovíkendového zkoušení, ale i na jednotlivé „obyčejné“ zkoušky.

SAMUEL BAŽO

V našem školním divadle D3 jsem si užil spoustu legrace, smích při zkouškách byl doslova k nezastavení. Neopakovatelné zážitky, nová přátelství. Díky divadlu D3 jsem si také splnil dva své dětské sny: zahrát si ve velkém divadle a být princem - Malým princem. A za to vše děkuji!

STUDENTSKÉ DIVADLO D3 U PŘÍLEŽITOSTI 70. VÝROČÍ ŠKOLY UVÁDÍ KOMEDII

Ztráta třídní knihy

Osoby a obsazení:

Třídní učitelka: Alžběta Rygerová

Ředitel školy: Lukáš Melník

Školní inspektorka: Zuzana Paradýsová

Náměstek ministra školství: Matěj Kučera

Režie: Patrik Šimůnek, DiS.

Vedoucí výpravy: Marcela Pantlíková

Ztráta třídní knihy

Vyšetřování ztráty třídní knihy je druhá hra Divadla Járy Cimrmana. Autorem vlastní hry je Ladislav Smoljak, jako spoluautor je uváděn rovněž fiktivní český vynálezce, filosof a dramatik Jára Cimrman.

Hra měla premiéru 8. listopadu 1967 v Malostranské besedě v Praze. Hra patří v rámci Cimrmanova divadla k herecky nejúspěšnějším. Obsahuje pouze 4 jednatelství postavy, z toho jednu němou.

Do 30. června 2009 se uskutečnilo celkem 1046 představení.

Samotná divadelní hra pojednává o marné snaze pedagogického sboru donutit žáky posledního ročníku gymnázia (symbolicky je představuje publikum) k navrácení třídní knihy, k jejímuž zmizení došlo už před sedmi lety. V této snaze se během hry postupně vystřídají všechny čtyři účinkující postavy: učitel, ředitel školy, inspektorka a náměstek ministra školství.

Hra má prvky absurdního divadla a paroduje všeobecnou podlézavost a ustrašenost v hierarchických vztazích (učitel směrem k řediteli, oba směrem k inspektorce, všichni tři směrem k náměstkovi). Také byla hra z cenzurních důvodů upravena – zejména jde o postavu zemského školního rady, který byl původně ministrem školství. Kromě toho se drobně upravil text a konec. Např. slavná citace ze hry „7.C, která je na školní exkurzi v pivovaru“, původně v textu nebyla. Třída 7.C byla původně na řepné brigádě.

Hra končila tím, že čepice, které pan inspektor hledal, předal ministr školství panu inspektorovi. Ten se podíval na třídu a řekl: „*Chlapci... to musel sám pan ministr?!*“ Později i do původního konce bylo připsáno, že si ministr vyndal svačinu a ředitel pobídl žáky, aby si vzali své svačiny a šli na vzduch. Poslední větu měl ale učitel, který ještě řekl: „*A Veškrna první šup, šup, šup!!!*“ a tím hra skončila.

Naše historie studentského divadla D3 aneb už 10 let hrají studenti pro studenty, pedagogy, děti i rodiče

Historie našeho studentského divadla sahá až do roku 2012, kdy naši studenti se hráli první divadelní představení, a to u příležitosti 60. výročí naší školy.

Stalo se už tradicí, že každým rokem hrají pro své pedagogy, studenty a kamarády. Za 10 let odehrálo divadlo D3 mnoho úspěšných divadelních představení, vedle pohádek pro děti i večerní komedie.

Za nejúspěšnější je považována komedie Dámský krejčí, která měla okolo 15 repríz. Následují Válka ve třetím pochodí a Lakomec. Studenti se nebáli vyzkoušet i jiné formy, než jsou komedie, a tak vzniklo krásné představení řadící se do žánru absurdního divadla, které neslo název Konec hry od Samuela Becketta. Ovšem toho by nebylo, pokud by před lety nevzešel návrh na první realizaci představení.

Přesně před 10 lety, v roce 2012, se hrála hra ze školního prostředí, a to Sborovna. Tato hra měla velký ohlas nejen u pedagogů, ale i u studentů. Každý si tam našel svoji postavu.

Věříme, že se i letošní představení bude líbit a možná zláká i další studenty, kteří budou mít zájem se do umělecké tvorby zapojit.

Důležitá rada na závěr: Divadlo není med, ale naopak! Ukrajuje volný čas, vyžaduje soustředění, dril a dobrou paměť.